

Upprop till Sveriges arbetande och fredsälskande män och kvinnor!

Vardagstryck

National Library
of Sweden

Upprop

till Sverges arbetande och fredsälskande män och kvinnor!

För några veckor sedan utfärdade några i Stockholm bosatta överklassfruar ett upprop, med en vädjan till Sverges kvinnor att värka för »försvarsfrågans lösning vid nästkommande riksdag, på ett för landets säkerhet betryggande sätt», och för detta ändamål söker man nu få namnunderskrifter av alla Sverges kvinnor, »både gifta och självförsörjande, lärda och olärda, fattiga och rika» som det heter.

Vad innebär detta tal om »försvarsfrågans lösning på ett för landet betryggande sätt»? Jo där- därom har man de senare månaderna kunnat läsa i den krigshetsande högerprässen, i Sven Hedins föredrag m. m. Flera F-båtar, 1-årig värnplikt och nya miljonrullningar till det så kallade »försvaret». Dit syftar man.

Vid 1911 års val, då försvarsfrågan var ett av de aktuella spörsmålen, led högern ett förkrossande nederlag på sina gärningar och sitt program i militärfrågan. Det fattiga svenska folket kunde inte vara med om ytterligare uppoffringar till militarismen och följden blev att den sittande högerregeringen fick lämna plats för en frisinnad regering. Denna vänsterregering tillsatte en komité, en s. k. försvarsberedning, i syfte att värkställa en grundlig utredning av frågan och på basis av denna utredning framlägga förslag till försvarsfrågans lösning. Högern som vet med sig, att den skulle lida ett ännu mer förkrossande nederlag därest militärfrågan komme att bli en av stridspunkterna vid 1914 års riksdagsmannaval, söker göra allt vad den kan för att påskynda försvarsberedningarna att framlägga förslag till avgörande redan vid 1914 års riksdag. Och med den sammansättning dessa försvarsberedningar fått är det fara för att de falla undan för högerns påtryckningar. Den nu pågående namninsamlingen bland Sverges kvinnor är iscensatt av högersinnade militaristgalningar och utgör även den ett led i högerns hetspolitik i militärfrågan, ingenting annat.

Mot en ärlig övertygelse och ett lojalt bedrivande av namninsamling bland likasinnade kunde ingen anmärkning göras, men då som nu sker, man med lock och pock, hot och skrämsel försöker förmå kvinnor ur alla samhällsklasser att skriva sina namn, ja då man i vansinnig fanatism går så långt att man på ett bedrägligt sätt söker övertyga de tveksamma om att det gäller en petition för »fredens bevarande», då måste man tillropa den svenska kvinnan ett: Giv akt! Se upp att Ni inte narras skriva under ett önskemål som inte kan vara Edert!

Freden, förutsättningen för en sund utveckling och framåtskridande inom ett land, vem vill ej fredens bevarande! Men vi äro övertygade om att freden bevaras inte medelst sabelskrammel och hotfulla åthävor gent emot våra grannstater, då det är en ren omöjlighet för ett litet land att kapprusta eller upptaga kampen med ett mångdubbelt större. Därför är det ur nationell synpunkt sett ett brott att bedriva en sådan hetsagitation för anskaffandet av flera och ännu hemskare mordväpentyg samtidigt som man söker uppåga fantasin med tal om förräderi, spioneri och nära förestående krig. Det är dock att hoppas att svenska folket numera är så pass upplyst att de kunna genomskåda humbugen och visa dessa pösande »fosterlänningar», av utländsk nationalitet, vägen hem; i varje fall känna så mycket av ansvar, att de inte skriva under på en sak som de ej veta om den blir till gagn eller skada för dem själva.

Utan att närmare ingå på försvarsfrågan som sådan vilja vi dock påpeka att svenska folket f. n. årligen offrar omkring 85 miljoner kronor till militarismen i kontanta anslag och därtill kommer de personliga uppoffringarna i form av 10 månaders värnplikt, förluster av arbetskraft för de produktiva företagen m. m. Arbetaren lider oerhört under trycket av de allt tyngre och tyngre militärbördorna. Militarismen tar med våld sonen bakom bondens plog, ställer honom under de barbariska krigslagarna, sätter vapen i hans hand och lär honom mörda, utan hänsyn till om bonden därigenom berövas den nödvändiga arbetskraften. Under sådana förhållanden tycker man att de nuvarande tvångsoffren till militarismen borde vara nog, ja mer än nog, och en inskränkning i stället för tillökning vore påkallad. Det gäller därför att ha både ögon och öron öppna och inte låta lura sig av allt det falska talet om »fosterlandets bästa», »fredens bevarande» m. m. varmed man söker framkalla en konstlad opinion för ökade skatter, ökade personliga uppoffringar till barbarismens kvarleva i ett civiliserat samhälle, militarismen.

Till sist ett maningens ord till Er kvinnor, unga som gamla: Viljen I se brödbiten i hemmet minskas och nöden ökas; viljen I se Edra män, fäder eller bröder antingen emigrera till Amerika eller en längre tid tvingas vara fjättrade vid militarismen; viljen I se dessa Edra käraste ligga söndersargade på slagfältet; viljen I se och smaka ett krigs förbannelser; viljen I se Sverige som ett befäst fattighus; viljen I allt detta? Då skriven I Edert namn på den lista som för detta ändamål räcker Eder av s. k. »försvarskvinnor», ty militarism förorsakar krig!

Men viljen I däremot se ett lyckligt hem och ett lyckligt samhälle med en sund utveckling under fredliga förhållanden; viljen I den 100-åriga fredens bevarande? Då nekar Ni att med Ert namn bidra till stärkandet av militarismen och ökad värnplikt, ty det är folkets freds- vilja som är den säkraste garantien för fredens bevarande!

Fredsvänner.

